

ibi adimpleta fuerint, illis inspirantem sensum non vulgares pietatis. Hac igitur mente Fidelis in Templum veni-

Julii ma-
ria cum fo-
renitate
celebrant
Templi sui
dedicationem.

Apud Judaeos nihil erat sollemnius Templi Dedicatione. Populi undique affluentes spectus, admirabilis victimarum...

Cur tot fant
ceremonie
in Dedica-
tione Eccle-
siae.

Sed quare cur tot adhibentur caeremoniae ad consecrandos lapides, atque parietes? Numquid de lapidibus cura est?

Exteriores omnes unctioes, quae sunt in Templorum de-

dicatione pertinent ad sensibilem inscriptionem; sed prae-

Unctioes, quae sunt pro Ecclesiae Dedicatione indignant Regnum, quod per Baptismum adquirimus; de quo nihil...

Liquet nos a Deo consecratos fuisse per Baptismum, ut essemus Tempa ejus, & Apostolus jure suo dixit: Nescitis...

Sanctus Joannes dicit in Apocalypsi: Vidi Sanctam Civitatem novam descendentem de Caelo a Deo, paratam sicut sponsam...

Ipsi nihil sumus; quia sumus peccatores, ignari, infirmi, nostris obnoxii cupiditatibus, & in malum proni.

Externe un-
ctioes, quae
sunt in Eccle-
siae dedi-
catione, in-
modo nobis
revelantur
quasi non sic
characte-
re Baptismi in
personam illi-
um reci-
piamus.

Consequen-
tiam de
unctorum
que sunt in
Ecclesia dedi-
catione.

Sollemnitas
dedicationis
num Eccle-
siae ostendit,
nos ipsos et
se viventes
Dei Tempa
ejus esse
Apostoli
sententiam.

Templum dedi-
catum vere no-
bis reprae-
sentat dedi-
cationem An-
nimarum.

Quid sumus
ex nobis, &
quid Deus
nobis vult
contendere.

ebat Job. (7. 7.) Dicens quid est homo, inquit illum par-

Quanto
magis sumus
Dei Tempa
ejus, quae
sunt in Eccle-
siae dedi-
catione, in-
modo nobis
revelantur
quasi non sic
characte-
re Baptismi in
personam illi-
um reci-
piamus.

Unum est, quod nobis terrorem potest incutere: Si quis autem Templum Dei violaverit, disperdet illum Deus.

Cur non
adhibetur
toto in v. 8.
illuminatio
templum
violaverit
et cetera
alio fec-

violaverit Templum suum. Nos sumus Tempa Dei, igitur nobis timendum est...

Cur non
adhibetur
toto in v. 8.
illuminatio
templum
violaverit
et cetera
alio fec-

miseros poenitentes. Neque illis blandiri opus est, neque dissimulare scelus enormitatem, sed vehementer illos hortari...

Regius Propheta dicebat olim; me pudet superbas Aedes incolere, & nondum Domino meo domum edificasse.

Si Rex David adeo libenter, ac tanta cum voluptate permanebat in Monte Sion, ubi quiescebat Davidis arca...

Certum est Tempa prae aliis quibuscumque locis aptissima esse ad ciendam attentionem, pietatem, & reverentiam nostram...

Si homines vellent reddere Deo cultum suum pro sumptu Majestatis ejusdem dignitate, vel beneficiorum, quae ex pro-

tere pol-
la.

Quis est
sensus
Prophetiae
David quae
magnifici-
adhibet ha-
bitare & no-
n edificasse
Templum
longe ma-
gnificentius
Deo vivere
s.

Quis est
sensus
sensus gau-
dii, & grati-
tudinum, &
omni ingre-
ditur in
Templum
post illius
consecra-
tionem.

Templa
post eorum
consecratio-
nem a prae-
senti sunt, ut
Deo ibi et
gratuleris
cultum eidem
debitum.

Nullum
argumentum

deret, & quam primum vinceretur in p[re]lio, quod illi voluptas inferret, nisi fortitudo praberet illi vires ad superandas illecebras; & timor nolmet contemnendis obiectis...

Illuminatio, & benedictio quibus utitur in hac consecratione...

Ratio, quam Templi fabricata cum nostris habent animabus, deprehenditur ex reliquis ceremoniis, quae servantur in consecratione duplicis hujus generis Templorum...

Quemadmodum cum Sancto Bernardo animadvertimus, animam nostram fieri Dei Templum, ubi consecratur, per eandem consecrationem, quae in Templis dedicandis servatur...

Templa nostra loca sunt, ubi offertur Deo nova legis sacrificium, ut notatis, sicut in lege veteri Templum Salomonis unicus erat locus, ubi liceret offerre Deo sacrificia...

Ut Ministrorum fungamur officio, necesse non est ingredi in Ecclesiam, neque alia, nisi nosmet ipsos, Templi invicem, quae in nostro corde excitantur, quot sunt cupiditates...

Ecclesia ab ipsa consecratione constituta: Domus mea, domus vestra...

si vultis est. (Mark. 21.) Hac omnium populorum sententia est, nimirum alicui templum edificandum...

Si oratio non aliud est, quam sanctum animae commercium cum Deo, & Dei cum anima, Christianus cogitare ne potest, Deum in se permanere modo ita particulari, & reali...

Mihi videtur Samaritanis in praesentiarum nobis dicere posse, quod olim Samaritanae mulieres responderent querenti aerum in templo Jerusalem, an in monte, ubi Patriarcha veteris sacrificaverat...

Templa post consecrationem suam destinata sunt verbi Dei, quod ibi praedicatur, & auditur. Minus hoc proculdubio dignum est eo nomine, quod gerunt, Templum esse domum Dei...

Animae hujus pro virtutum consecrationis, quam in Baptismo receperunt, repraesentare debent consecrationem templorum: hinc quidem procul esse debent a profanis mundi usibus...

Nobis scilicet, dum effectus templi qui deo sunt dedicati...

Cum animae fit templum Dei, obique hunc orare possimus...

Templa post consecrationem destinata sunt verbi Dei.

Communione nostrae baptismi recipientes presentem debent esse templi post dicationem...

madmodum lapides, atque cimenta, unde hoc templum edificatum est, antea neutra erant per se, ut ex his fieret Palatium, vel templum, sed per Pontificis consecrationem...

fieri proculdubio sancta exardesceret iracundia, contra hanc profanationem, quam hominum iustitia cognoscere velle: ad avertendam a cervicibus populi totius Domini ultionem...

DE INDULGENTIIS, ET JUBILAEO.

M O N I T U M.

Atis non est, scire filium Dei Ecclesiae suae, videlicet Apostolis, eorumque successoribus, ac praecipuis Ministris...

De hoc argumento loquentes non abstinemus, quae a nobis dicta fuerunt Tomo secundo Bibliothecae nostrae Concionatorum; neque attingimus disputationes, turbas, eastemque hereses...

DE INDULGENTIIS, ET JUBILAEO.

Haec semper fuit catholicorum fides, Dei filium Ecclesiae suae contulisse potestatem solvendi peccatorem penitentem non solum a vinculis peccatorum per merita Passionis J. C. quae illi applicatur in Penitentiae Sacramento...

erant concedenda. Qua in re Tertullianus, Noratianus, alique nonnulli, qui his adhaeruerunt, quae ab a recto rationis sensu abhorrebat, quin hunc ipsum abutari erroris admitterentur...

Uti Indulgentiarum, qui semper viguit in Ecclesia post perfectiones, probatus fuit non solum ab antiquis Pontificibus, veluti S. Gregorio ex animadversione Divi Thomae, & Leone III. verum etiam a Concilio Niceno, Anacyrano, & Laodicensi...

A Tertulliano alisque Patribus, qui secundo saeculo, vel sub illo prae terposito tempore vixerunt, doctores; Penitentiam morem laudare, custodire ad carceres eorum, qui in aeternum erant futuri; illos obsecrari; ut serent ab illis meritis subeundarum passionum participes; ita ut cum Penitentis opportunis, impromptuque precibus obtinere poterant Epistolae, quibus testarentur, se penitentibus gratiam hanc concessisse...

Patendum est tamen, quemadmodum sanctissimis quibuslibet rebus, optimeque institutis hominum abuti potest nequitia, obrepente insignis abusus in distributionem Ecclesiarum harum gratiarum, vel Indulgentiarum...

Quem suum allinere poteritis, auditores, ignavia vestra, si ad tanta haec curanda mala negligitis remedium adeo facile, quod cum morbi diuinitate vobis condonari dolores, quos vobis afferret aliorum pharmacorum acriborum amaritudo...

Quid olim facerent Christiani ad peccatorum veniam obtinendam?

Indulgencia sunt remedia facilia & salubria...